

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KNAAP IN DE KNOOP

Een toneelspel in twee bedrijven
voor de jeugd

door

Guy Focketyn

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2671

PERSONAGES

(5 à 6 dames – 2 à 3 heren)

JEAN-CLAUDE CALCOEN : 12 à 13 jaar, roodharig, sproetenhuid, draagt bril, wordt gepest en lijdt daar erg onder; vindt nergens een luisterend oor. Hij is het enige personage dat gedurende het spel een echte evolutie doormaakt, wat zijn bekroning krijgt in de finale. Tijdens die laatste scène is het duidelijk dat hij boven zijn problemen is uitgegroeid.

MARIE-PAULE : Moeder van Jean-Claude, deftige dame met een voorkeur voor Franse voornamen; wil haar kinderen beleefdheid leren en vooral een beschaafde omgangstaal. Panikeert makkelijk in moeilijke situaties.

DIRK : Vader van Jean-Claude, elektro-mechanicus met belangstelling voor Formule-1 wedstrijden. Knutselt graag met elektrische toestellen; spreekt geen algemeen Nederlands en houdt zich niet bezig met de opvoeding van de kinderen.

MARIE-HÉLÈNE : 11 jaar. Jongere zus van Jean-Claude; wil bij mama in de gunst komen; nieuwsgierig, soms een klein kreng.

LISETTE VAN BELLE : Buurvrouw en vriendin van Marie-Paule. Beetje jaloers op Marie-Paule, nieuwsgierig.

SOFIE : Vriendinnetje van Jean-Claude; vindt hem sympathiek, wil hem echt helpen.

JUF AN : Sympathieke vrouw. Tracht de pestproblemen van Jean-Claude op te lossen. Stimuleert Jean-Claude en speelt in op zijn vragen.

PSYCHOLOOG : (man of vrouw) Doorziet al snel Marie-Paule. Wil Jean-Claude helpen. Een lieve man (of vrouw).

Alle rollen kunnen door tieners gespeeld worden. Grime en pruiken kunnen gepast gebruikt worden.

DECOR

Wij verdeelden het toneel in tweeën. CJ slaapkamer van Jean-Claude, CC woonkamer. De straatscènes en parkscènes werden gespeeld op het voortoneel. Ook de klasscènes vonden plaats op de voorscène. De psycholoog lieten we bij de familie Calcoen thuis komen.

TOELICHTING BIJ DE CAST EN BIJ DE ENSCENERING

Knaap in de knoop is een uitstekend stuk voor jonge tieners en pubers. Bovendien: de cast kan makkelijk samengesteld worden uitsluitend met pubers. Wij hebben de test gedaan met de Acteerstudio Tintel uit Turnhout. Zij hebben op 6 mei 1999 twee schoolvoorstellingen gespeeld in de grote zaal van de Warande. Het was een uitdaging. En er gebeurde wat professionele acteurs vaak niet voor mekaar krijgen: 700 pubers zaten gedurende 80 minuten aan hun stoel gekluisterd en reageerden vinnig op alle gags. Een enorme kick voor de jonge cast die duidelijk door het publiek werd geaccepteerd en gewaardeerd.

Wij wensen u veel succes met “Knaap in de Knoop”!!

Proloog

(Het zaallicht brandt, het publiek komt binnen. Jean-Claude is in zijn kamer; hij zoekt in een zak naar oude kleren. Wat hij niet gebruikt, smijt hij op de grond. Hij neemt o.a. een zwarte bh; hij houdt die voor zijn borst, smijt hem weg. Hij trekt een kledingstuk aan, zoekt een hoofddeksel, vindt iets, is niet tevreden, smijt het weg... zoekt de bh, zet hem op zijn hoofd, bindt hem onder zijn kin... Ziet eruit als een ouderwetse piloot. Hij luistert of hij geluid hoort in huis, loop naar de living.)

JEAN-CLAUDE : *(roept) Mama... mama... (Hij luistert, haast zich naar zijn kamer. Zaallicht dooft.)*

1. Inleiding

JEAN-CLAUDE : Home alone!

(Zet cassettespeler aan – keiharde muziek – bewegingsspel. In de living gaat het licht aan. Marie-Paule op, boodschappen in de arm, hoort het lawaai, roept.)

MARIE-PAULE : Jean-Claude! *(Legt boodschappen op tafel, trekt jas uit, af. Op, zonder jas.)* Jean-Claude, hoor je me niet? *(Neemt boodschappen, af – op.)* Jean-Claude! Asjeblief! *(Verdwijnt achter middenpaneel; op in kamer van Jean-Claude.)* Jean-Claude! *(Zet de cassettespeler af.)* Ben je nu helemaal gek geworden? *(bekijkt hem)* En trek die speelkieren uit... je bent twaalf jaar, je bent geen kind meer... of wel soms? *(Merkt de bh, trekt hem van zijn hoofd.)* En wat betekent dat... is dat ook al speelgoed misschien? Waar haal je die bh vandaan?...

JEAN-CLAUDE : Maar, die zat gewoon in die zak...

MARIE-PAULE : *(merkt de rommel)* En wat een boeltje... houdt dat nu nooit op? Neem liever eens een voorbeeld aan je zus... Luister, Jean-Claude, vanavond geen tv en morgen geen pannenkoeken... Je moet eerst leren luisteren! Heb je me verstaan? *(af)*

JEAN-CLAUDE : Oh, Kevin, Kevin, waarom vertrekken MIJN ouders niet op reis? 't

Is alle dagen hetzelfde liedje: Jean-Claude, maak je huiswerk.

MARIE-PAULE : (*Steekt haar hoofd naar binnen.*) En maak je huiswerk! (*af*)

JEAN-CLAUDE : En ruim je kamer op...

MARIE-PAULE : (*stem*) En ruim eerst je kamer op...

JEAN-CLAUDE : En leer je lessen voor we gaan eten...

MARIE-PAULE : (*stem*) En let asjeblief op je bril...

JEAN-CLAUDE : (*schrikt, kijkt rond... voelt op zijn stoel... vindt zijn kapotte bril.*)

Shit!... Straks zit het er weer tegen... En kon ik het maar tegen iemand vertellen,... geen kat die naar me luistert. Wacht, ik schrijf een brief naar de paus,... nee, die heeft zelf al te veel problemen... (*denkt na*) ... Ik weet het... ik schrijf... een dagboek. (*Kijkt rond, neemt papier een balpen*) Lief dagboek, ik ben Jean-Claude... (*denkt na*) Straks komt mijn moeder in mijn boeken neuzen... (*gooit balpen neer*) Pffft, ik kan het aan niemand kwijt... (*bekijkt zijn cassettespeler*) Hé, wacht... ik vertel het aan mijn cassettespeler... (*steekt cassette in, zet speler aan*) Beste cassettespeler... nee, dat is veel te lang... beste... Casje... ja, dat is goed, beste Casje, ik ben Jean-Claude en ik ben 12 jaar. (*Drukt opnametoets in, herhaalt zijn tekst, spoelt terug, beluistert de opname.*) Gelukt! (*Drukt weer opnameknop in.*) Jean-Claude Calcoen is mijn volledige naam. Ja, die heb ik geërfd van mijn Hollandse grootvader. Calcoen!... Als het nu nog Dehaene was, maar nee, Calcoen! En verder heb ik rood haar en ik draag een bril... als hij niet kapot is of kwijt... en zo moet ik door het leven, Casje. Op school word ik gepest en thuis luistert niemand naar me. Daarom zoek ik iemand waar ik alles kan aan vertellen... en Casje, dat ben jij.

MARIE-PAULE : (*op in living, roept*) Jean-Claude... tegen wie zit jij heel te tijd te praten?

JEAN-CLAUDE : (*schrikt*) Oh,... ik, ik leer mijn lessen... (*zucht*)

(*Marie-Paule af, licht in living uit. Jean-Claude praat zachter.*)

Beste Casje, ik zal je over ons gezin vertellen... Moeder is de grote baas... ze kookt en poetst en helpt in de bibliotheek... dat is goed voor hare cultuur zegt ze. En al ze bang is dat er iets mis zal lopen, zegt ze:

MARIE-PAULE : (*in spot*) Wij moeten maatregelen treffen!

JEAN-CLAUDE : Mijn vader is elektro-mechanicien. Hij werkt bij een transportfirma en thuis knutselt hij erop los met kapotte toestellen. Hij is een grote fan van

formule-1 wedstrijden. Tegen mij zegt hij niet veel, behalve als mama kwaad is... Dan is 't altijd:

DIRK : (*in spot*) Mor joenge toch!

JEAN-CLAUDE : Marie-Hélène is mijn zus. Zij is 11 jaar en een echte bemoeial! Ze heeft altijd dezelfde stomme vraag:

MARIE-HELENE : (*in spot*) ... En weet ons mama dat al?

JEAN-CLAUDE : Naast ons woont Lisette Van Belle. Zij is de vriendin van mama. Wij moeten eigenlijk “tante Lisette” zeggen, maar dat vertik ik, want ze is niet eens familie van ons... en als zij hare kop binnensteekt is 't altijd 't zelfde:

LISETTE : (*in spot*) Ik wil echt niet vervelend zijn hé, maat wat ben je daar aan 't doen?

JEAN-CLAUDE : Casje, dat zijn de mensen waar ik het meest mee te stellen heb... Oh, ik ben iemand vergeten, onze klasjuf, Juf An... Zij is vriendelijk, maar soms kan ze zagen. Ze geeft wel leuke lessen en als ik zit te dromen zegt ze:

JUF AN : (*in spot*) Komaan Jean-Claude, let een beetje op!

JEAN-CLAUDE : Ik ben blij, beste Casje, dat je naar me luistert... Ik voel me soms zo alleen weet je... Had ik maar iemand om tegen te praten of om mee te spelen... ik had zo graag een hondje, maar dat mag niet van moeder... die maken alles vuil, zegt ze. Dag Casje, we worden nog goede vrienden... tot volgende keer. (*Zet cassette af, pakt kapotte bril, zucht.*) Jaja, ze zal weer maatregelen treffen... En straks is er de grote prijs van Australië voor F-1... ik wil tv zien... IK WIL TV zien...

2. Tv-scène

Dirk, Marie-Paule, Jean-Claude.

(*Dirk kijkt tv; men hoort een reportage van F1-wedstrijd..*)

MARIE-PAULE : (*Op, gaat zitten, kijkt naar Dirk.*) Dirk, ik ben het beu, dat gedoe met Jean-Claude...

(*Dirk zet met afstandsbediening tv wat luider. Marie-Paule luider.*)

Zijn bril is alweer kapot en hij heeft er op zijn kamer een boeltje van gemaakt...

(Dirk zet tv luider.)

Niks ruimt hij op, als ik niet thuis ben, maakt hij helse muziek, alle dagen moet ik hem verplichten zijn huiswerk te maken... en zijn brillen, die kosten me een fortuin...

(Dirk knikt, zet tv luider.)

Maar het is gedaan, ik zal maatregelen treffen, ik geef geen geld meer uit aan nieuw monturen...

(Jean-Claude op in de deuropening, hij luistert.)

Hoor je me, Dirk, ik geef geen geld meer uit aan nieuwe brilmonturen... ik heb nog brillen liggen van tante Zulma en van tante Klara... die kan hij dragen... Hoor je me Dirk? *(Staat op en gaat naar Dirk.)* En jij trekt je niks aan van heel de toestand...

DIRK : Mor Paula, wat wilde na van mij?

MARIE-PAULE : Ik wil dat je wat meer je taal verzorgt en dat je nu eindelijk eens wat aandacht hebt voor Jean-Claude...

DIRK : Wacht is wa, Schumacher is aan 't winnen...

MARIE-PAULE : Jouw zoon heet Jean-Claude en niet Schumacher!

DIRK : Mor Jean-Claude is er morgen nog en Schumacher...

MARIE-PAULE : Schumacher, Schumacher kan me gestolen worden! *(tv uit)*

JEAN-CLAUDE : Allez!!

MARIE-PAULE : Ha, kom hier Jean-Claude... en luister... uw vader heeft u iets te zeggen.

JEAN-CLAUDE : *(gaat naar Dirk)* Ja?... Gaan we een hondje kopen?...

MARIE-PAULE : Geen kwestie van... doe maar eens eerst wat er gevraagd wordt.

Vooruit Dirk, zeg iets tegen je zoon!

DIRK : *(Steekt zijn vinger op naar Jean-Claude)* Mor joenge toch, mor joenge toch!

(Marie-Paule zucht. Af. – Fade out)

(Tussen de tafereelen klinkt “vanuit de cassettespeler” – die dus in de spot staat – het gesproken dagboek van Jean-Claude. Op te nemen vooraf op cassette of, beter, op minidisk. Intussen kunnen de spelers zich omkleden en/of zich klaarmaken voor de volgende scène.)

Bindtekst 1

Ik ben het beu op school, Casje, kotsbeu... altijd dat pesten, en als ik thuis kom niks dan gezeur, opletten wat je zegt, sommige woorden mag je wel gebruiken met je vrienden, maar thuis mag het niet... 't is vies en onbeleefd... en als Lisette er is, dan wordt het nog erger... Oh, ik kan dat mens niet uitstaan! Toch één verrassing vandaag! We kregen een sticker met: KINDEREN HEBBEN GEEN REMMEN!

3. Buurvrouwscène

Lisette, Marie-Paule, Marie-Hélène, Jean-Claude.

(Marie-Paule en Lisette zitten aan een tafeltje, drinken een fruitsapje. Er staat op tafel al een derde glas klaar voor Marie-Hélène.)

MARIE-PAULE : Lisette, ik heb nog drie boeken meegebracht voor jou.

LISETTE : Drie?

MARIE-PAULE : Ja, dat is toch niks te veel voor één week.

LISETTE : Ik kijk ook nog tv, zie je...

MARIE-PAULE : Lisette, je moet veel lezen, dat is goed voor je cultuur!

LISETTE : Marie-Paule, ik bewonder je.

MARIE-PAULE : Waarom?

LISETTE : Jij krijgt alles voor mekaar: het huishouden, de bibliotheek én de opvoeding van je kinderen.

MARIE-PAULE : Ja, Lisetje, die opvoeding, dat is niet gemakkelijk: er is geduld voor nodig en een kordate hand...

LISETTE : Proficiat, Marie-Paule, je mag fier zijn op je kinderen.

MARIE-PAULE : Dank je, Lisetje.

MARIE-HELENE : *(op met boekentas)* Dag mama, dag tante Lisette... ik heb het warm... *(zet boekentas neer)*

MARIE-PAULE : Marie-Héleentje, hoe was het op school? *(schenkt fruitsap in.)* Hier, drink eens wat...

MARIE-HELENE : Dank u, mama... *(drinkt)* Ik moet direct gaan studeren, want we hebben morgen toets geschiedenis...

LISETTE : Wat een vlijtig kind...

MARIE-PAULE : Ja, Marie-Hélène is altijd vlijtig...

(Marie-Hélène neemt boekentas op.)

LISETTE : Niet te geloven, Marie-Paule... nee, ik ken weinig gezinnen waar de kinderen zo 'n goede manieren hebben en zo verzorgd praten...

MARIE-PAULE : Een verzorgde taal is heel belangrijk, Lisetje. Het maakt deel uit van hun cultuur.

JEAN-CLAUDE : *(Op als iemand die een sportwagen bestuurt.)* Brrrrrrrr, brrrrr,... pas op, pas op, kinderen hebben geen remmen.

MARIE-PAULE : *(verbaasd)* Maar Jean-Claude... hoe kom jij binnen?... en zeg jij geen goeiedag?

JEAN-CLAUDE : Eerst parkeren... brrrrr, brrrr, shit, die versnelling doet het niet... brrrrr, zo mijne Ferrari staat in de garage... *(smijt boekentas in de hoek)*

MARIE-PAULE : Jean-Claude!

JEAN-CLAUDE : Goede avond!

MARIE-PAULE : Goede avond wie?

JEAN-CLAUDE : Goede avond mevrouw.

MARIE-PAULE : En ik?

JEAN-CLAUDE : Oh, dag mama.

LISETTE : Hoe was het op school Jean-Claude?

JEAN-CLAUDE : Goed!

MARIE-PAULE : Goed, mevrouw!

JEAN-CLAUDE : Goed, mevrouw. We zijn gaan zwemmen mevrouw, en ik heb voor 't eerst 150 meter gezwommen, mevrouw en Steven die dook van de wipplank, mevrouw en pats, die verloor zijn zwembroekje, mevrouw... en daar stond ie in zijn blote kont, mevrouw!

MARIE-PAULE : Jean-Claude! Wat zeg je daar ?

JEAN-CLAUDE : Ja, echt gebeurd, en Steven STOND... in zijn blote KONT... hé dat rijmt – en wij lachen, mevrouw!

MARIE-PAULE : Maar Jean-Claude, let op je taal! *(tot Lisette)* Op school leren ze een slechte omgangstaal, Lisette!

JEAN-CLAUDE : Wat moet ik dan zeggen? Bloot gat?

MARIE-PAULE : Zwijg Jean-Claude. Drink een glas fruitsap en ga werken...

(Jean-Claude neemt het glas van Lisette.)

LISETTE : Sorry, dat is mijn glas, Jean-Claude.

JEAN-CLAUDE : Oh, daar mag ik niet uit drinken, want dan kan ik aids krijgen...
hihihi!

MARIE-PAULE : Maar Jean-Claude! Ten eerste wat jij zegt is niet waar en ten tweede het is verschrikkelijk onbeleefd! Excuseer je alstublieft.

JEAN-CLAUDE : Excuseer mevrouw, ik maakte maar een grapje.

MARIE-PAULE : Dat noem ik geen grapje meer, vooruit, ga naar je kamer!

JEAN-CLAUDE : *(schenkt fruitsap in het glas van Marie-Hélène, drinkt.)* Ik ben al weg... *(neemt boekentas, stapt naar buiten, komt terug.)* Oh ja, mevrouw, ik hoorde nog een goei mop... kent u het verschil tussen een hoed en een condoom?

LISETTE : Nee!

MARIE-PAULE : Jean-Claude, 't is genoeg!

JEAN-CLAUDE : Zet hem dan maar eens op! (*af*)

MARIE-PAULE : (*geschrokken*) Oh! Uit mijn ogen of ik bega een ongeluk!

LISETTE : Marie-Paule, blijf kalm...

MARIE-PAULE : Sorry, Lisette, ik vind het heel erg dat je dit moet meemaken... 'k vind het... afschuwelijk...

LISETTE : Och Marie-Paule, kinderen zijn soms onberekenbaar... zeker op die leeftijd, maar dit moet echt verschrikkelijk voor jou zijn... (*troost Marie-Paule*)

Bindtekst 2

Casje, ik heb vandaag iets leuks meegemaakt. Ik kan het bijna niet geloven. Maar 't is toch waar. Ik zat in de put, en iemand heeft mij er zo maar uitgehaald...

4. Sofiescène (1)

Sofie, Jean-Claude.

(*Bij de schoolpoort. Sofie staat te wachten. Jean-Claude komt voorbij, achter haar door, hangend hoofd, af.*)

SOFIE : (*kijkt om, ziet Jean-Claude*) Hé, Jean-Claude... Jean-Claude!

JEAN-CLAUDE : (*op*) Sofie.

SOFIE : Jean-Claude, wat is er gebeurd?

JEAN-CLAUDE : Ze, ze pesten me... Sofie, ze schelden, ze roepen gemene dingen...

SOFIE : Trek het je niet aan Jean-Claude.

JEAN-CLAUDE : Jij hebt makkelijk praten, 't is elke dag hetzelfde: Jean-Claudje, krentenkoek, brillenwinkeltje... Ik ben dat beu.

SOFIE : Laat ze maar lachen, ik vind je best schattig met je sproetjes en je rode haar...

JEAN-CLAUDE : Echt?

SOFIE : Natuurlijk... zeg verzamel jij nog foto's van F1-piloten?

JEAN-CLAUDE : Ja, Schumacher ontbreekt nog...

SOFIE : Mijn vader heeft er ook, ik breng ze mee voor jou!

JEAN-CLAUDE : Oh, dank je... ik word later piloot van een F1 wagen en ik win de grote prijs van Zolder en van Australië.

SOFIE : Jean-Claude, pas op het is een gevaarlijke sport, er is laatst nog iemand verongelukt...

JEAN-CLAUDE : Ja, dat weet ik wel, als je pech hebt...

SOFIE : Ik word later zangeres... en dan kom ik op tv.

JEAN-CLAUDE : En dan win jij misschien het Eurovisiesongfestival!

SOFIE : Ja, stel je voor, dan was ik op slag beroemd! (*claxon*) Oh, mijn mams is daar. Dag Jean-Claude, tot morgen!

JEAN-CLAUDE : Daaag!... Sofie.

Bindtekst 3

Casje, ik houd het niet meer uit... ze achtervolgen me, ze lachen me uit, ze zijn verschrikkelijk, ik wil weg, 'k wil op een eenzaam eiland gaan wonen, gelijk Robinson... Wie helpt mij...?

5. Pest-droomscène

Jean-Claude en 5 kinderen uit zijn klas. (figuranten) Marie-Paule.

(Jean-Claude ligt in zijn bed. Hij woelt. Hij hoort stemmen.)

STEM 1 : Jean-Claudje...

STEM 2 : Hé, Jean-Claudje...

JEAN-CLAUDE : (*Komt recht zitten. Hij ziet de gezichten van leerlingen uit zijn klas – maskers.*) Wat is dat?... Wat doen jullie?

STEM 1 : Weet je dat niet, sproetensmoel?

STEM 2 : Onnozelaar, we komen je pesten...

STEM 3 : Jean-Klootzak...

STEM 4 : Blinde kalkoen...

JEAN-CLAUDE : Ga weg...

STEM 5 : Zijn moeder heeft een brillenwinkeltje...

STEM 1 : Nee, 't zijn brillen van zijn tante Zulma...

ALLEN : Dag tante Zulma... *(alle maskers lachen)*

STEM 2 : Rosse tante Zulma.

STEM 1 : Rosse clown.

JEAN-CLAUDE : Alsjeblief... ga weg... ga allemaal weg!

STEM 3 : Pak zijn bril af...

STEM 4 : Gooi hem in 't wc...

JEAN-CLAUDE : Nee, niet doen...!

STEM 5 : Sla zijn bril kapot!

JEAN-CLAUDE : Néé, néé... ik sla op je smoel! *(Staat rechtop en slaat wild met zijn armen. Smijt met zijn kopkussen)* Smerige pestkoppen! *(Maskers verdwijnen.)*

MARIE-PAULE : *(op)* Jean-Claude... wat is er? *(Schudt hem zachtjes.)*

JEAN-CLAUDE : Waar zijn ze? Mama?

MARIE-PAULE : Er is niemand, Jean-Claude. Kom, slaap rustig. *(dekt Jean-Claude toe.)*

Bindtekst 4

Nee, Casje, ik ben vandaag niet naar school gegaan... ik kon gewoon niet... het was mooi weer en ik ben gaan wandelen in 't park. 'k Had een boekje gekregen van Karel, onze buurjongen. Een boekje met veel... blote billen... Als mijn moeder dat zou weten...

6. Parkscène

Jean-Claude, Lisette.

(Jean-Claude zit op een bank, hij haalt een boekje uit zijn jas, kijkt schichtig rond en begint erin te bladeren. Na een tijdje verschijnt Lisette. Zij merkt Jean-Claude, bespiedt hem en nadert al kuchend.)

JEAN-CLAUDE : *(schrikt, kijkt op)* Oh... Lisette, euh, mevrouw Van Belle. *(moffelt boekje weg.)*

LISETTE : Ha, Jean-Claude, wat zie ik?... Geen les vandaag...

JEAN-CLAUDE : Nee, wij hebben een vrije dag...

LISETTE : Maar, ik dacht dat ik daarnet toch kinderen naar jouw school zag trekken...

JEAN-CLAUDE : Ja, dat kan wel, maar die zijn niet van mijn klas.

LISETTE : Ha, ja... ik wil niet vervelend doen, maar... wat ben je aan 't lezen, Jean-Claude?

JEAN-CLAUDE : Aan 't lezen? Ha, euh... aan 't leren wil je zeggen...

LISETTE : En wat ben je aan 't leren?

JEAN-CLAUDE : Euh... bil, biliologie...

LISETTE : Biologie, bedoel je...

JEAN-CLAUDE : Ja, biologie, dat... dat zei ik toch...

LISETTE : En, is 't interessant?

JEAN-CLAUDE : Ja, heel interessant.

LISETTE : Over de bloemetjes en de bijtjes zeker?

JEAN-CLAUDE : Ja, onder andere.

LISETTE : En over het menselijk lichaam, zeker?

JEAN-CLAUDE : Ja, ook over het menselijk lichaam.

LISETTE : Jean-Claude, ik wil wel... euh... wil ik je les eens afvragen?

JEAN-CLAUDE : Nee, ik ken er nog niks van... *(boekje valt op de grond.)*

LISETTE : Dan zal ik je maar laten voortstuderen... *(Ziet boekje op de grond liggen, rapt het op.)* Hier, uw biliologieboek was gevallen...

JEAN-CLAUDE : Oh, dank u wel.. *(grist boekje uit haar handen.)*

LISETTE : En nog veel werklust, Jean-Claude. *(af, CC)*

(Jean-Claude maakt een obsceen gebaar naar Lisette. Fade out.)

Bindtekst 5

Dat Lisetje daar nu juist moest voorbijkomen... Zij ligt precies op de loer... Ze heeft zeker gezien dat ik geen biologie aan 't leren was... Als ze dat thuis komt vertellen... En de juf heeft zeker gezien dat ik niet in de klas was... Oh, Casje, ik zit in de puree!

7. Telefoonscène

Marie-Hélène.

(In de woonkamer. De telefoon rinkelt. Marie-Hélène neemt de hoorn af.) Met Marie-Hélène Calcoen... *(luistert)*... Met wie alsjeblief? Ah, dag juffrouw... ja,... nee... euh, ik zal eens kijken... een ogenblikje. *(Legt hoorn naast het toestel, roept.)* Mama... mama! *(Neemt opnieuw hoorn.)* Hallo, juffrouw... ze komt eraan hoor. *(Legt hoorn neer, loopt even weg en komt weer terug, neemt hoorn op, imiteert stem van Marie-Paule.)* Hallo, met mevrouw Calcoen... Ja juffrouw,... Wat zegt u? Is Jean-Claude niet op school geweest?... Nee, hij is niet ziek, hij is deze morgen gewoon naar school vertrokken, zoals altijd... Ja, ik zal weer maatregelen moeten treffen... Wat zegt u? Zijn er nog problemen met Jean-Claude?... Ja, natuurlijk, dat kan, ik heb weinig tijd, maar als het nodig is, dan is het nodig... Ja, dat kan, morgen na schooltijd... goed... om 4 uur... ik zal het zeggen, euh ik bedoel ik zal er zijn... dag juffrouw... *(legt hoorn op, zucht)* Haha, Jean-Claudje... dat moet ons mama weten!

Bindtekst 6

Ja Casje, ons moeder is naar school geroepen... Ik hoop dat de juf toch wel begrijpt waarom ik de school begin te haten...